

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14918/2023
16.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ... код ..., чији је пуномоћник Мирослав Лазаревић, адвокат из ..., против туженог Јавног стамбеног предузећа „Крагујевац“ из Крагујевца и Града Крагујевца, чији је заједнички пуномоћник и законски заступник Градско правобранилаштво града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 2330/21 од 18.08.2022. године, у седници одржаној 16.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 2330/21 од 18.08.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 2330/21 од 18.08.2022. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 6372/20 од 04.12.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле па су обавезани тужени да јој солидарно исплате, на име накнаде штете по основу незаконите наплате накнаде за вођење матичне евиденције, износ од по 49,00 динара за сваки месец понаособ за период почев од 01.08.2017. године до 30.08.2020. године, са законском затезном каматом појединачно на сваки месечни износ, почев од 15-ог у месецу за претходни месец до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужилји накнаде трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара, са каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 2330/21 од 18.08.2022. године, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако да гласи: обавезује се тужилја да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара.

Против решења донетог у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. став 1. ЗПП.

Тужени су дали одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизијом се оспорава одлука о трошковима поступка. С обзиром на то да суд по окончању спора, у сваком конкретном случају, у зависности од исхода спора, на основу поднетих захтева странака, одлучује о трошковима поступка, ценећи одредбе Закона о парничном поступку, то нису испуњени услови за одлучивање о дозвољености и основаности ревизије, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе нити је потребно ново тумачење права.

Са напред наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужиле није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончава, док је ставом 6. прописано да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Чланом 28. став 1. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док је ставом 2. прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

С обзиром да је ревизија изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, сходно члану 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, није дозвољена.

Имајући у виду наведено, на основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић